

[Industriministeren]

det stiller, nemlig at de lægemidler, som tages i anvendelse, er effektivt afprøvet, er udviklingsomkostningerne blevet af astronomisk karakter. Der anvendes 12 pct. af omsætningen i denne branche til egentlige udviklingsomkostninger.

I tillæg til det kan jeg roligt sige, at det ikke er noget, der sker fra den ene dag til den anden. Tidsrammen, fra man får en idé om et nyt produkt, og indtil dette produkt kan markedsføres, ligger i størrelsesordenen fra 8 til 12 år. Det siger noget om, hvor kostbart det er. Jeg kan også sige, at for hver 100 produkter man sætter i gang, er der vist kun et enkelt eller to, som faktisk kommer igennem. Det er altså en meget tung procedure, og der er mange kiksere imellem.

Derfor kan man selvfølgelig udmærket godt gennemføre kontrol med det enkelte produkt, og dér vil man finde ud af, at i forholdet mellem fremstillingsprisen og salgsprisen set ud fra en normal kalkulation inden for fremstillingserhvervene er der et eller andet, der kikser, fordi der er tale om en helt urimelig avance på det enkelte produkt. Men her må man have i baghovedet, at der er tale om en industrisektor med mange kikseré, altså med en lang række udviklingsomkostninger, som nødvendigvis må bæres af virksomheden som helhed og af de produkter, der nu engang kan afsættes kommercialt.

Det var dette, der var begrundelsen for, at man ændrede lovgivningen i 1983 fra kontrol med et enkelt produkt til kontrol med den samlede virksomhed.

Jeg vil gerne sige – det har jeg også underholdt udvalget med – at der vitterlig er tale om, at forrentningen af egenkapitalen i disse medicinalvirksomheder er af samme størrelsesorden som inden for fremstillingsvirksomhed i al almindelighed eller i underkanten. Der har altså ikke som helhed været tale om en urimelig avance set fra totalvirksomhedens synspunkt for fremstilling af produkter inden for dette område.

Ja, undskyld, hr. formand, måske en enkelt lille bemærkning til, fordi den kan være værdifuld for ordførerne. Jeg nævnte den danske medicinalindustri eksportandel. Lad mig også nævne – det kan være, at man ved det, men det kan være rimeligt at have det præsent her i debatten – at for så vidt angår det danske forbrug

af medicin dækker de danske virksomheder med deres afsætning på ca. 500 mio. kr. på hjemmemarkedet imellem 15 og 18 pct. af det samlede medicinalforbrug.

Vi har altså en meget positiv nettoeksport, set i en samfundsmæssig sammenhæng, på dette område, som naturligvis kun kan lade sig gøre, såfremt disse virksomheder kan udvikle nye produkter. Ellers er det nat med dem, og så kan vi godt på det grundlag sige farvel til et ganske hyggeligt bidrag til samfundøkonomien.

(Kort bemærkning).

Ib Jakobsen (FK):

Jeg må naturligvis beklage, at hr. Torben Lund nu vil afholde sig fra at forlange gratis medicin, når det gælder den livsvigtige del, men jeg kan forstå, at han ønsker, at priserne sættes ned. Og han gjorde også rigtigt rede for, at det først og fremmest var medicinalindustrien, der var den store skurk.

Men der er altså også andre, der profiterer på sygdom. Her tænker jeg først og fremmest på staten. Jeg vil gerne spørge hr. Torben Lund, om det ikke var rimeligt, at staten ved momsfrigtagelse for medicinalvarer gik i forreste række, når det gjaldt om at gøre medicinpriserne billigere. Der bliver opkrævet 500 mio. kr. i moms alene af den receptpligtige medicin om året, og det var rimeligt, at staten gik i spidsen.

Jeg vil godt sige til industriministeren, at det vel nok var den groveste vildledning, han kom med, da han omtalte ændringen af monopolloven i 1983. Det er et faktum, at siden den ændring har det været fuldkommen umuligt for Monopoltilsynet at gribe ind over for avancerne i medicinalvareindustrien. Det er faktisk sagens kerne og sagens kendsgerning, ikke det, industriministeren sagde.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg skal lige sige til hr. Ib Jakobsen – det kan vi lige så godt tage med det samme – at vi ingen planer har om at ændre på vores afgiftssystem her i landet.

Så vil jeg godt sige til industriministeren, at jeg og Socialdemokratiet naturligvis har forståelse for, at der skal foregå forskning, og at der skal foregå en udviklingsindsats i medicinalindustrien, men det ændrer ikke ved, at Mono-